

POSTANOWIENIE

Dnia 18 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krystyna Bednarczyk

w sprawie z wniosku S. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w J.
o wcześniejszą emeryturę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw
Publicznych w dniu 18 marca 2005 r.,
na skutek kasacji wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w R.
z dnia 19 listopada 2004 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia kasacji do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca S. P. wniósł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w R. z dnia 19 listopada 2004 r. III AUa .../04 w sprawie o wcześniejszą emeryturę. Kasację oparł na podstawie naruszenia prawa materialnego a jako okoliczność uzasadniającą jej rozpoznanie przedstawił potrzebę wykładni prawa, a w szczególności rozstrzygnięcie kwestii, czy dopuszczalne jest sumowanie okresów, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 3 oraz § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W tym przedmiocie występują rozbieżności w orzecznictwie - „, choćby rozbieżność między wyrokami Sądu I i II instancji w niniejszej sprawie a wyrokiem i uzasadnieniem Sądu apelacyjnego w Katowicach z

dnia 2. 12. 1998 r. sygn. akt III AUa 1105/98, OSA 1999/10/51”, w którym stwierdzono brak zakazu sumowania okresów zatrudnienia w szczególnych warunkach i okresów zatrudnienia w szczególnym charakterze.

Oceniając podstawy uzasadniające przyjęcie kasacji do rozpoznania lub odmowę takiego przyjęcia Sąd Najwyższy zważył, co następuje. Zgodnie z art. 393 § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy może odmówić przyjęcia kasacji do rozpoznania jeżeli w sprawie nie występuje istotne zagadnienie prawne, nie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów albo kasacja jest oczywiście bezzasadna. W tym przypadku skarżący wskazał na potrzebę wykładni prawa powołując się na rozbieżności w orzecznictwie sądów apelacyjnych. W rzeczywistości nie zachodzi potrzeba wykładni prawa, gdyż przedstawiona kwestia była już przez Sąd Najwyższy rozważana i nie ma rozbieżności w orzecznictwie. W najnowszym orzeczeniu – wyroku z dnia 18 stycznia 2005 r. II UK 137/04 Sąd Najwyższy stwierdził, że „przepisy § 4 ust. 1 pkt 3 oraz § 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) nie przewidują możliwości zaliczania nauczycielom do okresów pracy w szczególnym charakterze jakichkolwiek innych okresów zatrudnienia, nawet uznanych w myśl rozporządzenia za wykonywane w szczególnym charakterze, tym bardziej więc nie jest dopuszczalne łączenie okresów pracy w warunkach szczególnych z pracą w szczególnym charakterze”. Nie istnieje potrzeba wykładni prawa w kwestii, co do której Sąd Najwyższy już się wypowiedział a w jego orzecznictwie nie występują rozbieżności.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393 § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia kasacji do rozpoznania.